

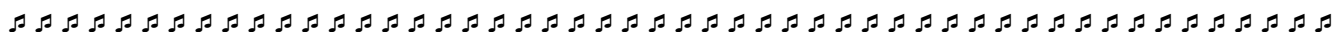
» Pirmdien, **6.aprīlī** no pulksten **12 līdz 16** - Priekules Kultūras namā radošās un aktīvās Lieldienas lieliem un maziem kopā ar Priekules baptistu draudzi.

» **Nākošajā svētdienā, 12.aprīlī, svinam Kristību svētkus!** Ciemos draugi no Ventpils.

» 20. un 21.aprīlī 18.00-21.00 Liepājā Pāvila draudzē **Seminārs sievietēm**, kuras šobrīd dzīvo vienas. Pieteikšanās līdz 16.aprīlim pa tālruni 29241517 (Irisa) vai e-pastu irisast@inbox.lv

» **17.-18.aprīlī** Rīgā norisināsies Draudžu dibināšanas konference “**Izaicinājums 2015**”. Tās mērķis ir palīdzēt kristiešiem padziļināt Evaņģēlija izpratni, iedvesmot viņus iesaistīties draudžu dibināšanā, kā arī stiprināt draudžu dibināšanas vadītājus un komandas.

» **Šogad apīrit 90 gadi kopš pirmajiem Latvijas Baptistu draudžu savienības Dziesmu svētkiem, kuri notika tālajā 1925. gadā no 20.–21. jūnijam Liepājā. Tajos piedalījās 1100 dziedātāju.** Lielākais Dziesmu svētku koristu skaits, ko veidoja aptuveni 1400 dziedātāju, pulcējās LBDS 2. Dziesmu svētkos 1935. gadā no 9.–10. jūnijam Liepājā. Nevienos no nākamajiem Dziesmu svētkiem nav izdevies pulcēt kopā tik lielu dziedātāju skaitu kā pirmajās divās reizēs. **Šogad no 13.-17.jūlijam Cēsīs notiks Baptistu draudžu VIII Dziesmu svētki ar Latvijas Baptistu draudžu savienības Kongresu, baptistu draudžu kopkora koncertiem, koru maratonu Cēsu ielās u.c. pasākumiem.** Ir iespēja pieteikties brīvprātīgo kalpošanai no 13.–15. jūlijam labdarības pasākumos pilsētvidē, sociālās kalpošanas un svētku pasākumos, kā arī bērnu nodarbībās no 16.–19. jūlijam. Pieteikties varat, zvanot: **26859823** vai rakstot: edgarspakalns@gmail.com

ZVAIGZNE AUSTRUMOS

Sveicieni Tev šajā Klusajā nedēļā un Lieldienās! Šajā nedēļā notiek daudz skaisti koncerti, kas apdzied Kristus ciešanas, kas cieš nevainīgs vainīgo vietā. Taču ciešanas joprojām ir mūsu pasaules sastāvdaļa. Gribu pateikties par Tavu dalību akcijā. Daudz bēgļu bērni caur to tika iepriecināti! Bērni, kas nekādā veidā nav vainojami pie kara un vardarbības viņu zemē. No 13. - 20. februārim akcijas pārstāvji klātienē piedalījās pie konteineru sagaidīšanas un dāvaniņu izdalīšanas.

Aizvadītā gada nogalē uz Jordāniju konteinerā tika nosūtītas 3550 kurpju kastes ar dāvaniņām sīriešu un irākiešu bēgļu bērniem, bet ar to noslēdzās tikai akcijas „Zvaigzne austrumos” pirmā fāze Baltijā. Nākamā akcijas fāze sākas Tuvajos Austrumos.

Piektdien, 13. februārī, kopā ar Tomu Ašnevicu caur Parīzi lidojām uz Jordānijas galvaspilsētu Ammānu klātienē piedalīties konteineru izkraušanā un dāvaniņu dalīšanā. Sākotnēji lidojums līdzinājās daudziem citiem lidojumiem. Kad virs Vidusjūras bijām baudījuši vieglu maltīti un mūsu nedaudz vairāk kā 4 stundu garais lidojums tuvojās noslēgumam, tad pamanīju, ka ierodamies reģionā, kur drošības prasības ir atšķirīgas no ierastā. Ielidojot Izraēlas gaisa telpā, visiem

pasažieriem bija jāpaliek savās sēdvietās un bija aizliegts salonā pārvietoties. Pa iluminatoru tālumā varējām redzēt Telavivas un citu pilsētu gaismas, pavisam drīz jau nolaidāmies Ammānas lidostā. Ar platu smaidu uz lūpām mūs sagaidīja Haitams Mezarehs, kas ir mūsu partnerorganizācijas vadītājs. Ceļš uz Ammānu bija plats un labi asfaltēts. Ceļa norādes rakstūtas arābu un angļu valodā, tāpēc nebija sajūtas, ka tieku vests nezināmā virzienā. Nezināmais bija vienīgi tas, ka austrumu viesmīlība

neaprobežojas ar vienu maltīti vien. Vispirms mūs kārtīgi paēdināja kādā ēstuvītē, kas ar savu stilu līdzinājās 90. gadu šašliku ēstuvēm Rīgā, taču šeit pie galdiņiem sēdēja tikai vīrieši un apkalpoja arī tikai vīrieši. Pēc tam tika meklēta labākā vieta tipiskajam jordāniešu saldajam ēdienam *knafi*, kas gatavots no rikota siera un saldām karamelizētām nūdelēm. Ak, austrumu viesmīlība, kā mēs tagad ar tik pilnu vēderu pagulēsim!?

Aizmigt ar cepuri galvā

Mūsu dzīves telpa bija viena istabiņa kādā dzīvoklī daudzstāvu namā, kur pirmo stāvu savai darbībai izīrējusi mūsu partnerorganizācija. Dzīvoklis ir diezgan tipisks Vidusjūras apbūvei – betona sienas, mākslīgā marmora grīdas un vieglas konstrukcijas lodziņi ar stikla rūti vienā kārtā. Pirmā lieta, ko pamanām, ir tā, ka redzam paši savu elpu un nav daudz siltāks par kādiem +3 grādiem. Tieši tikpat cik laukā. Elektriskais sildītājs tika ieslēgts, bet uz siltumu bija jāgaida. Izrādās, ka uz mūsu gultiņām ir uzklātas tieši tādas pat segas, kādas tika pirktas arī par akcijas „Zvaigzne austrumos” saziēdotajiem līdzekļiem. Segas ir ļoti silta un plata – pat kādi 3 cilvēki zem tās varētu sagulēt. Laižoties miegā, secinu, ka lēmums segas nepirkt Rīgā, bet uzticēt to pašiem jordāniešiem bija pareizs. Mēs nebūtu nopirkuši tik biezas un siltas segas, jo es nebūtu iedomājies, ka šajā reģionā var būt tik auksti istabā. To nodomājis, uzliku savu adīto cepuri galvā un ieritinājos segā.

Aiz plīvura

Pēc ļoti labi izgulētas nakts dodamies lejā pagalmā, kas ir pilns ar sīriešu bēgļu bērniem un viņu mātēm. Bija arī daži tēvi. Bērniem tiek organizētas rotaļas. Pieaugušie ar savām ANO izsniegtajām bēgļu apliecībām piesakās uz palīdzības saņemšanu. Pēc kāda laika redzu, ka tiek dalīts siltais ēdiens – lielas rīsu porcijas ar ceptu vistu. Kamēr Toms to visu iemūžina foto un video, tikmēr es ar Jozefu, vienu no organizācijas vadītāja Haitama palīgiem, iepazīstos ar viņu darbu un palīdzību bēgļiem. Vērojot apkārt notiekošo, secinu, ka manai eiropieša acij nav viegli pierast pie aizplīvurotajām sievietu sejām, taču to uztveru arī kā metaforu tam, ka man vēl jāiepazīst jaunā vide, kultūra, situācija. To varēšu vien ar vietējo cilvēku palīdzību. Jozefs man pastāsta, ka bēgļi nāk no divām vietām. Sīrieši pārsvarā ir

musulmaņi, kas jau pāris gadu bēg prom no Sīrijas pilsoņu kara dēļ. Daudzi zaudējuši savas dzīves vietas bombardēšanā. Pagājušajā gadā Jordānijā sāka ieplūst arī daudzi irākiešu bēgļi. Viņi pārsvarā ir kristieši, kas bēg reliģiskā genocīda dēļ, ko pret kristiešiem un citām minoritātēm organizē Islama Valsts kaujinieki. Jordānijā bēgļiem nav atļauts strādāt. ANO katram oficiāli reģistrētam bēglim katru mēnesi piešķir pārtikas talonus 50 dināru vērtībā, ko bieži vien viņi spiesti pārdot, lai iegūtu naudu dzīves vietas īrei. Bēgļu bērni skolās neiet, tāpēc visu dienu pavada mājās. Gan jordānieši, gan sīrieši, gan arī irākieši komunicē arābu valodā, taču tas nenozīmē, ka jordānieši būtu priecīgi par tik lielu bēgļu pieplūdumu. Bēgļi ir ļoti priecīgi un pateicīgi par palīdzību, ko viņi šeit saņem. Šeit viņiem pieejams zobārsts, frizieris, bērnu centrs. Šeit bēgļiem māca veidot dažādus suvenīrus, kādus tirgo tūristu populārākajās vietās. Šeit notiek semināri un apmācība sievietēm, lai palīdzētu ģimenēm vardarbības gadījumos. Šeit pieejams arī garīgais un psiholoģiskais atbalsts. Šovasar te plānots izveidot skolu bēgļu bērniem, jo publiskās Jordānijas skolas viņiem nav pieejamas. Ievēroju arī to, ka pagalmā uz galda ir klēpjadators un pie tā neliela bēgļu rinda. Izrādās, ka viņi ne tikai reģistrē bēgļus, bet arī veic precīzu uzskaiti, kāda veida palīdzību katra ģimene saņem. Pat pēc vairākiem gadiem būs pieejama precīza informācija par paveikto.

Konteiners

Konteiners Akabas ostā ieradās jau janvāra beigās, bet ostas strādnieku streika dēļ izveidojās kravu sastrēgums, tāpēc ļoti aizkavējās kravas saņemšana. Otrdienas vakarā, 17. februārī, konteiners sasniedza Ammānu un kādi 15 jaunekļi to izkrāva. Visas 3550 korpju kastes saņemtas nevainojamā stāvoklī. Visas! Nu varēsim apmeklēt bēgļu ģimenes. Vietējie man paskaidroja, ka uz bēgļu nometnēm mēs nevarēsim doties, jo ārzemniekiem būtu jāiegūst īpaša valdības atļauja, bet mūsu vizītes laiks ir par īsu tās iegūšanai. Tāpēc nākamajā rītā dodamies pie bēgļiem tepat Ammānā.

Mans nams ir tavs nams!

Pirmā vizīte ir kādā sīriešu ģimenē. Mūs aicina iekšā dzīvoklī, šeit pamanu uzkrītošo minimalismu. Pirmā istaba ir pilnīgi tukša, auksta. Taču apdzīvota ir nākamā istaba. Uz grīdas izklāti tepiķi un pāris plānu matracīšu.

Nekā lieka. Centrā stāv propāna sildītājs. Turpat uz tepiķa ģimene ēd samērā trūcīgas brokastis un mums piedāvā pievienoties. Pēc mūsu atteikuma uzstāj, lai iedzeram tēju. Uzzinājuši, ka mēs ar Tomu esam ciemiņi no Latvijas, viņi saka: „Mans nams ir arī tavš nams!” Dziļi sirdī sajūtu, ka tie nav tikai vārdi vien. Kaut pilnīgā nabadzībā, tomēr viņi gatavi dalīties visā. Labi, ka nebija jānāk tukšām rokām, bet varējām atnest segas un pārtiku. Nākamajās ģimenēs ir bērni, tāpēc jāņem līdzi arī kurpju kastes. Kāda sīriešu ģimene dzīvo tādā kā pagrabā. Vēlāk izrādās, ka tur mitinās vairākas ģimenes. Istabas centrā ir propāna sildītājs, bet telpā daudz spraugu, tāpēc siltuma nepietiek. Caurvējš ir tik liels, ka pēc vizītes esmu nosalis. Kā tur tie maziņie vēl nav saslimuši? Kādā Mosulas irākiešu ģimenē tēvs ir runīgs. Stāsta par to, kā pagājušajā vasarā viņam uzbruka un izveda ārpus pilsētas nomiršanai tikai tāpēc, ka piederīgs kristiešu minoritātei. Kad nācis pie samaņas, vīram izdevies aizrāpot līdz šosejai. Viņu atrada un nogādāja slimnīcā. Vēl tagad uz viņa miesas redzamas rētas. Islama kaujinieku iebrukums lika bēgt uz Jordāniju.

Kādā citā ģimenē diviem puikām tika akcijas dāvaniņas. Tēvs ir asarās. Pirms gada viņam bija māja un darbs, viņš bija savas ģimenes apgādnieks. Taču tagad tēvs nevar pat rotaļlietas saviem bērniem nopirkt...

Šajās vizītēs piedzīvoju, cik daudz šiem cilvēkiem nozīmē tas, ka viņi nav aizmirsti un pamesti. Šīs vienkāršās dāvaniņas ir kas vairāk nekā lietas. Tās dāvā cerību un prieku ne tikai bērniem, bet arī viņu vecākiem. Pārējās dāvaniņas vietējie turpinās dalīt personīgās vizītēs, tiks arī organizēti pasākumi, uz kuriem aicinās ģimenes lielākā skaitā. Pēdējā dienā pirms došanās uz lidostu tika izdalītas dāvaniņas 250 bērniem. Martā un aprīļa sākumā dalīšana turpinās. Tā visas dāvaniņas drīz būs atradušas savu jauno saimnieku – no jūsu rokām tās nonāks bēgļu bērnu rokās.

Vai te ir droši?

Gan pirms, gan pēc brauciena man jautāja: “Vai tur ir droši – Jordānijā?” Lielā mērā atbilde sākas ar viņu karali. Jordānijā varēja pamanīt, ka viņi ļoti ciena savu karali. Visur pie sienām ir viņa attēli, un cilvēki apliecināja, ka viņu karalis ir gudrs, taisnīgs un labs valsts vadītājs, kuram visi seko ar prieku. Viena no karaļa prioritātēm ir reliģiska harmonija un saskaņa valstī, jo tā

veicina drošību. Viņš arī regulāri tiekas ar Jordānijas cilšu galvām, lai uzturētu vienotību valstī un visi justos iesaistīti un piederīgi. Taču mūsu Taču mūsu vizītes laikā Jordānijā bija sēras un karogi pusmastā. Tas tāpēc, ka ISIS teroristi pirms neilga laika bija saņēmuši gūstā un nogalinājuši viņu pilotu. Valstī sāk aktivizēties ISIS atbalstītāji. Kādā ģimenē mums stāstīja, ka Islama Valsts aktivitāšu dēļ Sīrijā, Irākā un arī Jordānijā atmosfēra sāk kļūt saspringtāka. Arī viņu 12 gadu vecais dēls jau otro mēnesi neguļ savā gultā, bet grib naktī gulēt vecāku istabā. Mūsu vizītes laikā viens no darbiniekiem, kas darbojas ar palīdzības sniegšanu sīriešu bēgļiem, saņēma draudus sev un savai ģimenei. Nekavējoties viņš tika pārcelts uz citu pilsētas apkaimi un par saņemtajiem draudiem ziņots drošības iestādēm. „Mēs to uztveram ļoti nopietni,” teica bēgļu darba vadītājs Haitams. Tajā pat laikā viņš minēja vairākas epizodes, kur drošības dienesti ir ļoti ātri un operatīvi reaģējuši uz sūdzībām.

Vai vērts?

Pēc nepilnas nedēļas, kas bija aizsteigusies ļoti ātri, devāmies uz lidostu, lai atgrieztos mājās, pa ceļam sāka snigt. Lidmašīnā pārdomāju akcijas laikā piedzīvoto. Mani dziļi iespaidoja satikšanās ar bēgļu ģimenēm un viņu pateicība. Šīs kastītes dāvāja viņiem cerību. Man bija jādomā arī par bērniem, kas nevar iet jordaniešu skolās un tāpēc speciāli viņiem jāizveido skola šajā vasarā. Man jādomā par darbiniekiem, kas pašreizējā laikā un ar empātiju palīdz bēgļiem. Mani pārsteidza arī viņu atvērtība, ieinteresētība un pateicība. Viņi teica: „Mēs gribētu ar jums turpināt sadarboties,” un tas izklausījās patiesi. Es domāju arī par to, kā akcija ir nākusi par labu mums pašiem. Man jāatceras gan klātienē, gan pa telefonu saņemtās pateicības akcijas sakarā: „Paldies, ka ļāvāt paraudzīties uz pasauli plašāk! Paldies, ka ienesāt lielāku mērķi, kas pārsniedz ikdienas rutīnu! Paldies, ka ļāvāt piedzīvot došanas prieku!” Vai šogad atkal būsi gatavi piedzīvot šo došanas prieku? Arī nākamajā reizē mēs pārliecināsimies, ka visas dāvanas no jūsu rokām nonāks bēgļu bērnu rokās!

Vēstuli sagatavoja:

Pēteris Eisāns

Uz ceļiem atkal esam mēs, Lai šī tauta izmainās Un lai glābta tā ir. Lai ļaudis atgriezties Pie Tevis sāk. /Mets Redmens/

*Anglijā dzīvojošais kristīgais mūziķis, dziesmu autors **Mets Redmens** (dzimis 1974.g.) ir bijis pilna laika pielūgsmes vadītājs jau no 20 gadu vecuma. Šodien viņš ir viens no pazīstamākajiem slavēšanas vadītājiem un dziesmu autoriem pasaulē, un par savām dziesmām ir saņēmis vairākas prestižās Grammy mūzikas balvas. Mūziķis ir izdevis daudzus dziesmu albumus, un šodien viņa dziesmas mīl un dzied visā pasaulē, arī Latvijā – atdzejotas latviešu valodā.*

Meta Redmena bērnība nav bijusi vienkārša. Viņa tēvs nomira, kad Mets bija septiņus gadus vecs. Dažus gadus pēc šī traģiskā notikuma Mets uzzināja, ka patiesībā tēvs bija izdarījis pašnāvību. Tēva nāve atstāja uz Metu lielu ietekmi – viņš sāka meklēt vainu sevī ar domu: „Varbūt biju ko viņam nodarījis vai pārāk sāpinājis, vai nebiju pietiekoši labs dēls?” Pēc kāda laika Meta mamma apprecējās otrreiz, bet gaidītajai ģimenes laimei nebija lemts īstenoties, jo jaunais patēvs izrādījās vardarbīgs cilvēks. Ģimenei miera vietā dzīvē sākās baiļu, raizju un nedrošības posms. „Mana ikdiena bija elle zemes virsū. Taču, tieši šajā laikā, ar visu sirdi es pieķēros tai patiesībai, kuru biju atklājis neilgi pirms visiem šiem notikumiem”, saka Mets.

Desmit gadu vecumā Mets kopā ar māti apmeklēja evaņģelizācijas pasākumu Londonā, kur kādā arēnā 3 miljonu cilvēku pūļa priekšā uzstājās misionārs Luiss Palau, caur kura kalpošanu evaņģēlija vēsts pāršalca visu Londonu ar enerģisku, priekpilnu slavēšanu, vienotības sajūtu, mieru un mīlestības klātbūtni. Pirms šī dievkalpojuma Mets jau bija dzirdējis vēsti par Jēzu, bet nebija Viņu personīgi piedzīvojis.

Zēnu īpaši uzrunāja misionāra vārdi: ”Dievs ir teicis: „Es nekad tevi nepametīšu, Es būšu ar tevi līdz pasaules galam!” Ja pat tev nav sava tēva, tu esi zaudējis tēvu vai tavš tēvs ir bijis slikts tēva piemērs, Es esmu Tavš Debesu Tēvs. Nāc pie sava Debesu Tēva, pilnīgā Tēva, kurš zina un izprot tevi visos sīkumos. Viņš tevi mīlēja jau pirms pasaules radīšanas.”

Mets saka: „Šajā arēnā pēkšņi sajutu, ka Lielais un Varenais Dievs neatrodas kaut kur tālu, nerasniedzamos augstumos, bet ir tik reāls

un klātesošs personīgi man. Es piedzīvoju paša Dieva mīlestību un rūpes par sevi. Saprātu, ka Dievs ir sūtījis savu Dēlu, lai man būtu pieeja pie Viņa 24 stundas diennaktī. **Es sapratu, ka man tagad ir Tēvs Debesīs, un es esmu Viņa mazais puika, kuru Viņš mīl. Tajā vakarā 10 gadu vecumā es izlēmu, ka turpmāk manas dzīves galvenais mērķis būs - sekot Tam Kungam.** Es zinu, ka pats Dievs iedeva man šo drošo pamatu Viņā. Lai es, piedzīvojis Viņa mīlestību, spētu atrast spēku Dievā tajā laikā, kad mana ģimene bija ciešanās. **Manī bija dievišķa drosme un Dieva spēks, kam pateicoties, apstākļi, kuros es atrados, nespēja ietekmēt manu personības izaugsmi. Es neklūvu par bailīgu, nepārliecinātu, agresīvu puisi, jo man bija Klints, uz kā stāvēt. Man bija Debesu Tēvs un man bija Jēzus! Viņā es atradu savu pašvērtību,”** apliecina Mets.

Tieši tajā grūtajā laikā, kad Mets savā ģimenē piedzīvoja smagus brīžus, padsmītu gadu vecumā viņš sāka rakstīt dziesmas: ”Es nevarēju runāt ar māti par savām sajūtām, raizēm un bailēm. Viņa pati bija pilnībā vīlusies visā, un viņai pietika savu problēmu. Tāpēc es sāku runāties ar savu Debesu Tēvu. Es rakstīju Viņam savas vēlmes, ilgas un sapņus. Es dziedāju Viņam, un, ar laiku, jutu, ka, lasot Bībeli, dzirdu mūziku. Sāku izdziedāt Rakstu vietas un, to darot, sajutu īpašu Dieva pieskārienu. **Dievs man ir devis talantu, un es to lietošu, lai paaugstinātu Viņa Vārdu.”**

Meta dzīves moto ir - pagodināt un paaugstināt Dieva Vārdu vēl vairāk: „Es gribu izplatīt Viņa mīlestības labo smaržu. Dievs ir nemainīgs savā mīlestībā un Viņš neatceļ Savu Vārdu. Viņš ir Tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Evaņģēlijs ir reāls un

dzīvs, tas darbojas. Mana sirds deg par to, lai mana mūzika dziedē, atveldzē, pabaro un izsūta cilvēkus sludināt Kristus vēsti citiem laudīm. Es esmu priecīgs, ka Dievs mani ir aicinājis ar savu kalpošanu iedrošināt un motivēt citus meklēt To Kungu.

Es vēlos, lai cilvēki, izdzirdot evaņģēlija vēsti, nespētu palikt vienaldzīgi. Kristus krusts nekad nezaudēs savu nozīmi, kamēr vien uz šīs zemes būs cilvēki, un Krusts un Augšāmcelšanās vienmēr paliks visbūtiskākais notikums, vislielākā mēroga notikums cilvēcei.” Tas vislielākā mērā ir mainījis visas cilvēces dzīvi (ne penicilīna atklāšana, ne interneta izgudrošana, ne cilvēka došanās uz mēnesi, ne jaunākās tehnoloģijas - tas viss kopā nestāv ne tuvu klāt šim vislielākā mēroga notikumam cilvēces vēsturē – ka līdzjūtīgais, žēlsirdīgais Dievs, Debesu Tēvs tik ļoti „pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens (*neviens - ne tu, ne es*), kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.” (Jāņa 3:16)

„Kas var būt labāk, kā pēc koncertiem dzirdēt cilvēku liecības, kā viņi, kas ģimenē piedzīvojuši fizisku vardarbību, zaudējuši ticību sev un cerību nākotnei, koncerta laikā ir saņēmuši spēcīgu Dieva mīlestības pieskārienu un Kristus klātbūtnē atguvuši ticību un spēku? Katra no šīm liecībām man atgādina par mani pašu - par to desmitgadīgo puiku, kurš, zaudējis tēvu, vairs necerēdams atrast mīlestību un sapratni, piedzīvoja paša Visuvarenā Dieva un Ķēniņa pieskārienu. Puiku, kurš ieguva Labāko Tēvu pasaulē, kas viņu mīlēja jau pirms pasaules radīšanas!” saka Dieva pielūdzējs Mets Redmans.

Tie, kuri vairāk paaugstinājas par Meta Redmena dzīvi, ir pārsteigti, ka Metam nav nekādas muzikālās izglītības. Viss viņam ir Dieva dots. „**Es sevi pavisam noteikti nesaucu par mākslinieku. Es esmu Dieva pielūdzējs,**” saka Mets. Ar visu viņa ievērojamo albumu bagāžu, tie, kas viņu pazīst, saka, ka Mets ir spējis sevi paturēt ārpus slavas un Kristu paturēt slavas centrā. Par saņemtu kritiku Mets saka: Mums, vadītājiem, ir jābūt pazemīgiem, kaut arī esam viegli ievainojami. Neieņemiet aizsardzības pozīcijas, ja, jūsuprāt, saņemat nepelnītu kritiku! Mums jābūt gataviem ieņemt

pazemības stāvokli, ne aizstāvēšanās pozīciju. Zinu, ka to ir vieglāk pateikt nekā izdarīt, bet mans mērķis attiecībā uz kritiku ir - pat pašā nesaudzīgākajā un, liekas, netaisnīgā, nepamatotā kritikā mēģināt ieraudzīt, vai tur ir kāds patiesības grauds, no kā man būtu jāmacās. Pazemība, man šķiet, vispār ir ļoti svarīga īpašība jebkurai vadītājam. Es to joprojām mācos.”

Metam reiz tika jautāts, vai tā ir, kā ļaudis runā, - viņam savas pielūgsmes vadītāja karjeras sākumā balss bija vāja, un viņš nepavisam nebija pats labākais ģitārists. Uz to Mets atbildēja: Jā, tā ir taisnība. Es joprojām pie tā strādāju, es pulcinu ap sevi cilvēkus, kam ir lielāks talants nekā man. Es domāju, ka katram vadītājam ir jāzina, cik svarīgs ir līdzsvars, jo izcilība vien nedod līdzsvaru. Bībelē nav likts uzsvārs uz pareizu, izcilu spēlēšanu un dziedāšanu Tam Kungam. Mums, protams, tā būtu jādzied, taču cik daudz ļaužu izcilību šajā pasaulē liek kā pašu svarīgāko! **Bet izcilība nedrīkst būt viena pati, tā nedrīkst no dzīves izspiest arī sirdi. Ir jābūt līdzsvaram. Jāstrādā pie savas sirds attieksmes,** un pārējais jau nāks viegli – dažus akordus jau katrs var iemācīties spēlēt, bet izcili nospēlēt vai nodziedāt - tā vēl nav Dieva pielūgsmē, jābūt klāt arī pareizajam sirds stāvoklim.

Katra patiesa pielūgsmē nāk no atklāsmes. Kaut kas ir noticis iekšā mūsos, un rezultātā mēs nevaram neizrādīt to uz āru. Jēzuss ir teicis: „*Jo no sirds pārpilnības mute runā.*” (Lūkas 6:45b) Mana atklāsmē ir - ka biju pazudis, salauzts, pirms saņemu nepelnītu dāvanu – jaunu dzīvi Kristū un grēku piedošanu. Mana dzīve tika Kristus pārveidota. Un tagad kalpoju Dievam ne pienākuma dēļ, bet pateicības dēļ, kas pārplūda sirdi.” Meta dziesmas ir salauztās sirds, pateicīgās un uzticīgās sirds dziesmas, atklāsmē pāri plūstošās sirds dziesmas. Sirds, kas saprot, ka nevaram nekādi atmaksāt Dievam un Jēzum par to, ko esam saņēmuši. Tikai varam sevi visu atdot Tam Kungam, Savam Glābējam, savu dzīvi nolikt, noklāt kā paklāju pie kājām Jēzum – savu salauzto sirdi, savas neizdošanās, vētras, bēdas, ielejas - visu savu dzīvi, katru elpas vilcienu. Un tad no tā brīža, kad tava dzīve ir tikusi Kristus pārveidota, tev ir jaunas un jaunas atklāsmes par Dievu, ko tu nevari paturēt pie

sevis. Kad tu pastaigājies naktī un skaties uz zvaigžņotām debesīm, arī tā ir atklāsme par Dievu, „ teic Mets.

Mets par žēlastību saka: „Skatoties uz savu dzīvi, varu teikt: Ir cīņas, grūtības, ir svētki, ir prieks, ir vētras, ir miers. Bet visur, jebkurā no šiem brīžiem ir Dieva žēlastība. To jutu arī tajā laikā, kad sieva Beta piedzīvoja ceturto spontāno abortu pēc kārtas. Tas bija pārdzīvojumu pilns laiks, tajā laikā Londonā notika arī bumbu sprādzieni, bija daudzi bojāgājušie un ievainotie (Tajā laikā tapa Meta Redmena dziesma „Tu mani neatlaid”). Ir periodi mūsu dzīvē, kad viss lūst un šķīst, un tad mēs psalmista vārdiem saucam: „Cik ilgi vēl, ak, Kungs?” Taču mūsu tumšākajos brīžos Dievs joprojām ir laipns, mīlošs Dievs. Dievs mūs neatlaiž, Viņš neizlaiž mūs no Savām Rokām arī tajos grūtajos brīžos. Un tas liek man atzīt: **Mana dzīve ir Dieva žēlastībā. Mēs pamostamies, un atkal ir kādas sliktas ziņas, atkal un atkal ir lietas, kas mums atņem drosmi, liek mums apjukt, atnes sāpes, nemieru, bet šī žēlastība, mums pamostoties, ikkatru dienu ir atkal jauna. Mēs pamostamies, Dieva apsolījumu apspīdēti. Lai mūsos vienmēr ir bijība un pateicība šīs neizmērojāmās, neizstāstāmās Dieva žēlastības un mīlestības priekšā!**

Es jūtu, ka tik daudziem ir nepieciešams apliecinājums, ka Dievs joprojām visu kontrolē. Tik daudz dažādu notikumu liek mums apjaust, ka tik daudz kas šai dzīvē ir trausls, ir īslaicīgs un pārmaiņām pakļauts. Ir kara draudi, kredītmaksājumi, maksātnespējas, bezdarbs – un tie nav tikai skaitļi, bet gan reālu cilvēku dzīves, kas sastāda šo statistiku. Un šajā mūsdienu pasaulē es gribu ar dziesmām ienest patiesības vēsti, ka pretēji tam, kāda ir mūsdienu pasaule, **Dievā nav pārmaiņu ēnas, Viņš ir nesatricināms, nemainīgs, Viņš nepieviļ. Jēzus ir tā Klints, uz kuras mēs varam būvēt savu dzīvi.**

Par Dieva patiesu pielūgsmi Mets saka arī tā: „Vislabākā pielūgsmes kopsumma ir minēta Rakstvietā Efeziešiem 5:10 „*un pārbaudiet, kas Tam Kungam patīkams.*” **Atrast to, kas patīk Tam Kungam, ir tas, ko**

mēs meklējam visu savu dzīvi. Ja runājam par mūziku, un jūs gribat Dievam, Jēzum pienest patīkamu upuri, ziniet - Dievam nav tik svarīgs muzikālais izpildījums, mūzikas stils, tas, kādus instrumentus spēlējam utt. Tam Kungam ir svarīgs mūsu pielūgsmes patiesīgums – vai mēs savā pielūgsmē (kas ir arī upuris - no mums pienests Dievam) esam ielikuši kādu nozīmi. Vai mēs to izdzīvojam savā dzīvē un izlejam savu sirdi dziesmās, vai arī vienkārši tikai dziedam dziesmas? **Kad tu Dievam izlej savu sirdi dziesmā un mūzikā, un kad tu dziesmas vārdus patiešām attiecini uz savu dzīvi, tā, manuprāt, ir patiesa pielūgsmē.”**

„Viena no labākajām mācībstundām ir tā, ko esmu mācījies, skatoties uz Dāvida dzīvi,” saka Mets. „Dāvids ir vienkāršs ganu puisis, kas ganīja sava tēva sīklopus Un tad viņš uzveic Goliātu (1. Samuēla 17), jo mīl Dievu un grib pagodināt Dieva Vārdu. Dāvids tic, ka Dievs var viņam palīdzēt, un šī viņa ticība sirdī ir vairāk, nekā tajā laikā bija Izraēla kareivju sirdīs. Ar visu to, ka viņi bija miesās raženi karotāji, viņi tomēr nevēlējās stāties milzīgajam filistiešu Goliātam pretī. Un tad nāk tas mazais cinītis, vārdā Dāvids, Tā Kunga Cebaota vārdā, un uzveic milzi Goliātu, lai visa pasaule zina, ka Izraēlam ir Dievs!

Zināt, kas notika pēc tam, kad Dāvids bija pieveicis Goliātu? Viņš dodas atpakaļ uz laukiem ganīt lopus. Dāvidam jau tika teikts, ka viņš būs ķēniņš. Viņu jau iepriekš Samuēls bija svaidījis (1.Samuēla 16). Viņš jau varēja dižoties: „Es būšu ķēniņš, visi mani jau pazīst, visi dzied man slavas dziesmas, es esmu varens, es par to tagad papriecāšos!” Nē, Dāvids vienkārši iet atpakaļ pie savām avīm. Tā ir lieliska mācībstunda! Pat ja tu zini, ka Dievs ir tevi aicinājis, nemēģini pats likt visam notikt. Nemanipulē, nepiespied kādas lietas notikt pirms to laika. Dievs to izdarīs Savā laikā. Vērojot Dāvidu viņa turpmākajā dzīvē, mēs redzam, ka viņš mēģina paturēt savu gana zēna dedzīgo un vienkāršo sirdi, kas sauc: „Tas Kungs ir mans gans!” Viņš laiku pa laikam atkal pazaudē savu gana zēna sirdi un kļūdās, briesmīgi kļūdās, un tad viņš to ļoti nožēlo. No viņa dzīvesstāsta var daudz ko mācīties”, saka Mets Redmens.

Par saviem mīļākajiem pantiem Bībelē Mets atzīst:

- Jāņa 15:15 „*Es jūs vairs nesaucu par kalpiem, jo kalps nesaprot, ko viņa kungs dara; bet Es jūs esmu saucis par draugiem, tāpēc, ka visu, ko Es esmu dzirdējis no Sava Tēva, Es jums esmu darījis zināmu.*” „Vai tas nav brīnumaini? Ne kalpi, bet draugi! Ne vergi, ne kalpi, ne algotais darbspēks mēs esam, bet Jēzum draugi!”
- *Psalms 25:14. „Tā Kunga draudzība ir ar tiem, kas Viņu bīstas, un Viņa derība ar viņiem vedīs viņus pie īstās atziņas.*” Tas mani vienmēr ir uzrunājis – bijība un draudzība. Dievs ir svēts un tomēr Viņš mūs ir aicinājis uz savu draudzību ar Viņu. Man ļoti svarīga ir šī tuvība ar Dievu”, atzīst Mets.
- *Psalmi 34:19 „Tas Kungs ir tuvu tiem, kam salauztas sirdis, un palīdz tiem, kam satriekts un noskumis prāts.”* Psalmi 68:6 „*Bāriņu tēvs un atraitņu aizstāvis ir Dievs Savā svētajā mājoklī.*” „Izvēlies uzticēties Dievam! Bieži tu neuzticies Dievam, ja tevi ir pievīluši cilvēki. Uzticies Dievam un tici tam, ko tu zini par Dievu. Dievs ir tev tuvu klāt, Viņš ir tavš Palīgs un Patvērums”, saka Mets.
- *Jāņa Atklāsmes grāmatas 4. un 5. nodaļa.* „Kad tu domā, ka dzīve kļūst nekontrolējama vai tu netiec galā ar kādām sāpēm vai apjukumu, vienkārši uzmeklē šo Rakstvietu un ieraugi pilnīgo, spēcīgo Dievu Viņa tronī, Viņu, kas visas lietas satur kopā.”
- *Nehemijas 9:16-17 „Bet viņi, mūsu tēvi, kļuva augstprātīgi: viņi neklausīja Tavām pavēlēm. Viņi liedzās paklausīt un nepieminēja Tavus brīnumus, ko Tu biji darījis viņu labā; viņi kļuva nepakļāvīgi un savā stūrgalvībā iecēla sev vadoni, lai atgrieztos savā kalpībā Ēģiptē. Bet Tu esi piedošanas Dievs, žēlīgs un žēlsirdīgs, lēns dusmās un liels mīlestībā, un Tu viņus nepameti.*” „Šī Rakstvieta man ir iemācījusi, cik žēlsirdīgs ir Dievs! Cik ātri viņš parāda žēlastību, un cik lēni Viņš iekarst dusmās! Es to esmu personīgi piedzīvojis savā dzīvē. Visos sarežģījumos un pārdzīvojumos, kas man ir bijuši, Dievs ir mani vilcis Sev tuvāk. Arī tev ir izvēle – uzticēties Dievam”, aicina Mets.

Mets Redmens ar sievu audzina piecus bērnus, ģimene dzīvo netālu no Braitonas Anglijā. Mets ir strādājis ar Hillsongas Londonas draudzi, darbojies draudžu dibināšanas komandās Anglijā un Amerikā, kur arī vairākus gadus ar ģimeni dzīvojis. Uz jautājumu, kāpēc Mets ir izvēlējies darboties jaunu draudžu dibināšanas komandās, viņš atbild: „Ir tik aizraujoši redzēt jaunu draudzi, kas kā ģimene iesakņojas konkrētajā vidē. Un brīnišķīgi ir būt par liecinieku tam, ka tiek ietekmētas citu cilvēku dzīves un vērstas uz labu. Tas ir tik lieliski – redzēt to, ka evaņģēlijs patiešām darbojas. Es esmu to piedzīvojis, Dieva Valstība ir dzīva, un evaņģēlijs ir spēcīgs un tas darbojas!” saka Mets. Mets Redmens ir sarakstījis arī vairākas grāmatas, t.sk. „Nerimstošais Dieva pielūdzējs”, „Ar noliektu galvu”, „Slavēts lai Tavs Vārds”, „Apbrīnojama Dievs” u.c.

Pat ja eju es cauri ēnu un nāves ielejai,
Tava mīlestība bailēm liek bēgt,
Pat ja apkārt man dzīves vētras, es nešaubīšos,
Tava klātbūtne man liek pastāvēt.

Es nebaidīšos ļaunuma,
Jo mans Dievs ir ar mani.
Un ja Dievs ir ar mani,
No kā man baidīties, no kā man baidīties?

Tu mani neatlaid, ejot cauri mieram, vētrām,
Tu mani neatlaid, ejot cauri priekam, bēdām.
Tu mani neatlaid, Kungs, mani neatlaid nekad!

Jau gaismu redzu es, kas sāk spīdēt
sirdij pašāvēģai,
Šai gaismai nav nekā līdzīga.
Reiz būs arī gals visām bēdām,
bet līdz šī diena nāks,
Tavu vaigu meklēsim mēs.

Un gaismu redzu es, kas sāk spīdēt
sirdī pašāvēģai
Un drīz būs arī gals visām sāpēm,
bet līdz šī diena nāks,
Mēs Tevi slavēsim, mēs Tevi slavēsim!

/Mets Redmens, dziesma „Tu mani neatlaid”/

